

ת"ד 1064/01/15 - מדינת ישראל נגד אחסאן ערabi

בית משפט השלום לערבותה בעכו

ת"ד 15-1064 מדינת ישראל נ' ערabi
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
אחסאן ערabi
הנאשמים

הכרעת דין

אקדמיים ואומרים כי בתיק זה החלטתי לזכות את הנאשם מוחמת הספק מהعبירות המיחסות לו.

הairoע הרלוונטי לתיק דין הינו תאונת דרכים מיום 24.3.14 שהתרחשה בצומת היツיה ממושב שב ציון וכביש 4.

בין הצדדים אין מחלוקת אודות כיווני הנסיעה, או נסיבות האiroע כמעט שלא אחת, אם רכבו של הנאשם לצומת בניגוד לאור האדם ברמזו.

ראיות הצדדים נשמרו בישיבות שהתקיימו בפניי בתאריכים 3.1.16 ו- 24.3.16, ועוד בו אף סיכמו הצדדים טענותיהם. תחילת נקבע מועד שימוש הכרעת הדין ליום 1.5, אולם ביום 21.4 החלטתי לדחות את מתן ההחלטה עקב קיומם של תיקים דומים בהם נדונה מחלוקת הדומה לסוגיה דין ומתרך רצון לגבש עדמה עקרונית איחודית לתיקים. חלף שימוש הכרעת הדין ונערך דיון לא פורמלי בין הצדדים עם המלצה להסדר, אולם המועד שנקבע לצורך כך חלף ולאחר ולא נמסרה הודעה, ניתנת הכרעת הדין כדלקמן.

מטעם המאשימה הובאו שישה עדים מהם העידו ארבעה בפניי: בוחן התאונות **מו פיד משלב**, גב' **נטלי פרינטנה**, הנהגת המעורבת, מר **מנחם בלון**, אשר עמד עם רכבו מאחורי רכבה של הנהגת המעורבת והעיד כי נכנסה לצומת באור יрок השוטר **ניא פיביש**, אשר הגיע למקום לאחר האiroע.

כמו כן הוגש בהסכמה, ללא חקירה, דוח פועלה שערק השוטר **שלומי מרום** אשר הזמין למקום לאiroע האiroע (ת/10), והודיעת מר **אבנר בן חורין** מחברת מנורה לפיה לא התקבלו הודעה בדבר תקלת ברמזו במועד הרלוונטי

(ת/13). מטעם ההגנה נשמעה עדותו של הנאשם לבודו.

עדותם של השוטרים משלב ופיibusAININA שופכת אוור של ממש על המחלוקת, ועיקר חקירתם בידי הסגנו התרצהה במחדרי חקירה וליקויים בפועלותם לשיטתו. אינני מוצא מקום להרחבת בניתוח הטיעונים בהקשר זה, שכן ככל מקרה אין מדובר בעדויות אשר יכולות להביא להרשעת הנאשם.

כאשר אני בוחן את העדויות הישירות לאירוע, אומר מיד כי לו הייתה צריך להכיר בעתיק זה על בסיס הסתברות, הייתה מעדיף את עדויות המאשימה מפני מר בלוך וגבי פרינטת על עדות הנאשם.

גב' פרינטת העידה כדלקמן:

"בום התאונה, אני ואחי הלכנו לאכול במוועדן אחרי הובוק בשבי ציון אז יצאנו. הרמזור היה אדום. הוא עמד לפנונו לכיוון עכו ואני לכיוון נהריה. הימנו ראשונים ברמזור לכל כיוון. הרמזור התחלף לירוק, התחליל לנסוע אז נכנס بي רכב. כרית אויר נפתחה. לא הצלחתי לפתח דלת שמאל. יצאתי מדלת ימין אז הגיעו אנשים, צעקתי היה ירוק. אחד אמר היה ירוק אל תדאghi, אני לא יודעת מי זהה. לא היה במקום אף אחד שמכיר לי, חוץ מהchai. היתה אשה אחת שאמרה שהיא רופאה. אני זכרת שצעקו על הנאשם, אני לא זכרת שראיתי אותו, הייתה בהיסטוריה.

. ספרי שוב מה היה מצב הרמזור כשפניתי שמאלה.

. היה אדום כשבצראתי, אז היה ירוק והתחלתי לנסוע.

מר בלוך סיפר:

אני עמדתי אחרי הרכב ביציאה משבי ציון, עמדתי עם הרכב אחרי הירקון ביציאה לנهرיה, היה רמזור אדום. התחלף לירוק, הרכב לפני החיל לנסוע, גם אני התחלתי לנסוע. כשבצראתי שהרכב מגע מנהריה ולא עוצר, בלבתי. הרכב נכנס בה, עברתי את הצומת, החניתי את האוטו, ניגשתי לראות מה קרה. אז היו שם כבר שני אנשים, פתאום בא בחורה שהציגה עצמה רופאה, אז הילכתי הצדיה, בהיותי מתנדב במשטרת ציונת את הצומת עד שהמשטרה הגיעה. אני לא מכיר מישהו מהקשרים. היו אנשים, אף אחד לא מוכר לי. אני היה לבד ברכב שלו.

לעומתם סיפר הנאשם:

זה היה יום עבודה רגיל. יצאתי מזרעה לכיוון עכו. היה יום יפה. נסעתי לאט, רגוע. בהתאם ברמזור של שבי ציון עוצר רכב באמצע הצומת. אני מתכוון ראייתי רכב נכנס ברמזור.ניסיתי לעצור אבל לא יכולתי. מטרים ספורים. הפסיקתי לבולם, אבל זה מה שיצא.

. באיזה אוור נכנסת לצומת?

. בירוק בטוח מהה אחז. אני זכר את זה מצוין.

ירדתי מיד לרכב לבדוק אם יש נפגעים. ראיתי בחורה בהלם, הרגעתו אותה. טיפלנו בבחורה, הרגשתו והדגשתו לחזור שאני מרגיש משהו מסריה בשטח. התקרב אליה העד, כאילו הם מכירים עד שהגיע Ach Shela. הוא לא הגיע מיד, רק אחרי עשר דקות אולי 20 דקות הוא הגיע. התחלנו להתהלך. אמרתי לשוטר. אני מתכוון Ach Shela ולעדי, עברה גם נידת ביחסון והתחלנו כולם... שפטו אותו אני אשם, תכננו. הבהיר הזה העד, שאלתי אותו במפורש תניד לי אתה ראתה שהוא עברה בירוק? ולא הצלח לענות לי. אמר שעוז צומת בעיתית. ישר הבנתי שהוא יודע שהוא עברה באדם. ראיתי שמנסים לפברך, הוא Ach Shela ייחד איתה. היא הייתה בהכרה מלאה. הרגשתו שתופרים לי משהו. כששמעתי שהוא מהמושב שלה, הבנתי את כל הסיפור.

לא מצאתי בסיס של ממש לטענת הנאשם כי קיימת היכרות בין מר בלוך לבין הגב פרינטה, ואני מתקשה לקבל דבריו בדבר תיאום עדויות מיד לאחר האירוע, גם שאללה נאמרו על ידו בחקירה במשטרת שנערכה יומיים לאחר האירוע. עם זאת, על סמך התרשםות אינני יכול בבטחה לקבוע כי הנאשם אינו דובראמת ולדחות גרסתו מכל וכל.

אני סבור כי מעדויות המأشימה ניתן לקבוע במידה הדרישה במשפט פלילי כי רכבת של גב' פרינטה נכנס לצומת באור יורך, אולם אינני יכול לקבוע באותו מידה של וודאות כי רכבו של הנאשם נכנס לצומת בנגדו לאור אודם ברמזו.

בתאותות מסווג זה, הנגזרות לצומת מרמזו, אין בדרך כלל מימצאים אובייקטיבים עליהם ניתן לבסס מסקנות בדבר דרך גרים התאונה. לפיכך, בוחן התאותות מספר בדרך כלל, כפי שצין בפתח עדותו במקראה דן:

"על פי הממצאים האובייקטיביים ועל פי עבודתי כבוחן, לא ניתן לקבוע מי מהמעורבים לא צית לרמזו. המליצה להעודה לדין על סמך עדות."

בתוקים מסווג זה **תיקון לדעת הרשעה בשלוש סיטואציות**: מקום בו קיימת עדות ישירה כי רכבו של הנאשם נכנס לצומת באור אודם; מקום בו התרשםות מהעדויות תוביל את בית המשפט למסקנה ברורה כי הנאשם אינו דובראמת; או מקום בו קיימת עדות שהרכב במערב עבר את הצומת בירוק והוא כה מחייב שרכבתו של הנאשם נכנס לצומת בנגדו לאור אודם ברמזו.

המקראה דן אינו משנה הסוגים הראשונים. אין חולק כי במקראה אין זה עדות שרכבו של הנאשם נכנס לצומת באור אודם. כמו כן, על אף שאינו מעדיף את העדויות מטעם המأشימה, אינני יכול לקבוע כי עדותו של הנאשם אינה אמת. אין דין העדפת עדות אחת על אחרת כדי קביעה מפורשת שעדות אינה אמת, ואני יכול לקבוע כי הנאשם אינו דובראמת (הgam שלא ניתן לשלול כי הוא שוגה, סביר כי נכנס לצומת באופן חוקי, למורת שלא כך היה).

מכאן, כי הרשותו של הנאשם במקראה זה אפשרית רק אם היה מוכח שאין אפשרות לאור יורך בו זמניות לשני כלי הרכב, וסבירני כי המأشימה לא הוכיחה עובדה זו במקראה זו.

כאמור לעיל, אני מוכן לקבל כי המשטרת הוכחה במידה הדורשה שרכבה של גב' פרימנטה נכנס לצומת באור י록. עם זאת, מהנחיות המשטרת עצמה עולה כי קיימת בעיתיות בଘירות המסקנה כי בהכרח נכנס הרכב האخر לצומת באור אדום.

כך קיימת הנחיה אגף התנוועה מיום 12.7.2011 בהקשר לאכיפת עבירה של אי צוות לאור אדום ברמזור לפיה:

- א. **ניתן לאכוף אר-טורק** (כל ההדgesות המקורי - א.ק) כאשר השוטר רואה את הרמזור לפני הצומת, ביחס לכיוון נסיעתו של הנהג החשוד בעבירה.
- ב. **אין לבצע אכיפה** כאשר השוטר הגיע, או עמד, בכיוון נסעה אחר, גם אם ראה את הרמזור שאחרי הצומת.
- ג. כמו כן **אין לבצע אכיפה** כאשר בכיוון נסיעת השוטר היה אור י록 ברמזור ומכאן הוא מניח (גם אם הדבר הגיוני) שרכב שחצה את כיוון נסיעתו עבר לאור אדום.

סבירוני כי אם הנחיה את"נ היא שלא ניתן לאכוף עבירה מסווג ברירת משפט, על סמך ההנחה היגיונית כי אור י록 בכיוון אחד משמעו אור אדום בכיוון אחר, מקל וחומר שאין להרשיע אדם בעבירה חמורה יותר של גרימת תאונת דרכים, על סמך אותה הנחיה בלי סיוע של ממש.

ב כדי להרשיע אדם על סמך אותה הנחיה צריכה, לדעתו, המאשימה להוכיח בצורה pozitive כי לא הייתה תקלה ברמזור באותה עת. כפי שקבע בית המשפט העליון בראע"פ 4550/06 **על יונס נ' מדינת ישראל**: "אין חולק כי המשיבה רובץ הנטול להוכיח תקינותה של מערכת הרמזורים בהיותה מכשיר אלקטרוני".

אני מקבל את עדות הבוחן משלב כי **כאשר הגיע למקום** לא הייתה תקלה ברמזור. הגם שבדקתו לא נערכה לפי ההנחיות שהציג הסגנור (נ/1), אני מקבל דבריו בדבר בדיקת הרמזורים, יותר מכך מוכן להניח כי באופן הרגיל, כאשר פועלים הרמזורים כתיקנים, אין מצב של י록 משותף לכל הרכב, ולא צריך להרחיב את הדיון על תוכנת הדברים לו היה מתרחש מצב זהה באופן קבוע.

עם זאת, כפי שעלה בפניי במספר תיקים, בוחן התאונות אינם יכולים לשלול מצב של תקלה רגעית. לשם הדוגמא בלבד, ראו דברי בוחן התאונות מר לכתמן בתיק 15-03-8074 בעת שהעיד בפניי לפני ימים אחדים, למען הסר ספק, לא שמעתי דברים שונים בתיקים אחרים.

בעניין יונס הנ"ל הורשע הנאשם לאחר שהתברר כי מערכת הרמזורים נבדקה באופן יומי אחת לחודש וכי היא מתוכנתת לעבודה במצב של הבוהב צחוב בעת תקלה של י록 צולב". קביעה זו נcona לתיק הנ"ל, **אינה בגדר ידיעה שיפוטית**, ולא הוכחה בפניי, לא בתיק זה ולא בתיק אחר עד היום. יתרה מכך, אמירה זו סותרת דברי הבוחן לכתמן כאמור שלא יכול היה לשלול תקלה רגעית. מכאן אני יכול להסיק כי במקרה מהצטטם קיימות מערכות המבטיחות שלא

תתרחש תקלה מסוג זה, אולם במקרה אחר אין קיימות.

הנחה זו מתחזקת לאור העדות שהגישה המאשימה בדבר תקינות לכוארה של מערכת הרמזורים ביום המקרה. כפי שעולה מאיישור חברת מנורה "לא התקבלו הודעות על תקלות ברמזור". עם זאת באותו אישור נרשם כי המערכת לא נבדקה כלל במועד הרלוונטי או בסמוך לו. הסגנון לא התנגד להגשת מסמך זה תוך שהוא טוען כי "להודעה אין משקל". לעומת זאת מסמך זה בתיקים אחרים הגישה המאשימה תעודת עובד ציבור בדבר תקינות הרמזור מטעם מחלקת רמזורים ובקרה. מכאן עולה ספק שמא קיימים סוגים שונים של מערכות רמזורים, כאשר לגבייהם יש מערכת בקרה וניתן לשלול אפשרות לתקלה של ירוק צולב וכאליה לגבייהם אין מערכת כזו.

איןני יכול לקבוע כי תקינות זו הוכחה בנסיבות דנן, אך שבלבוי נותר ספק האם ניתן לקבוע כי רכבו של הנאשם נכנס לצומת בנגד לאור איום ברמזור.

ה הנאשם רשאי לייחס מספק זה, ולפיכך הוא מזוכה מהעבירות המיוחסות לו.

מהחר ווחילתי לזכות את הנאשם, ניתנה הכרעת הדין שלא בנסיבות הצדדים והוא תומצא להם בדואר.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בחיפה בתחום 45 ימים מהמצאת הכרעת הדין.

ניתנה היום, 17 במאי 19 Mai 2016.